

На Мика.

Май. Надъ града се просналъ
килимъ зеленъ — гора отъ край до край,
бродирана съ люлекъ нацъвтѣлъ
Край пжтя, що въ гората кривола извива,
чешмица стара хладъ и звънъ разлива
на тънки сребърни струи.

Стои

катъ стражъ, наметналъ плащъ зеленъ
отсреща „Хижата“,
заслушана нощъ и день
тя на града въвъ тътена и грижата ...